Părintele Cleopa Ilie despre Sfinţii 7 tineri din Efes

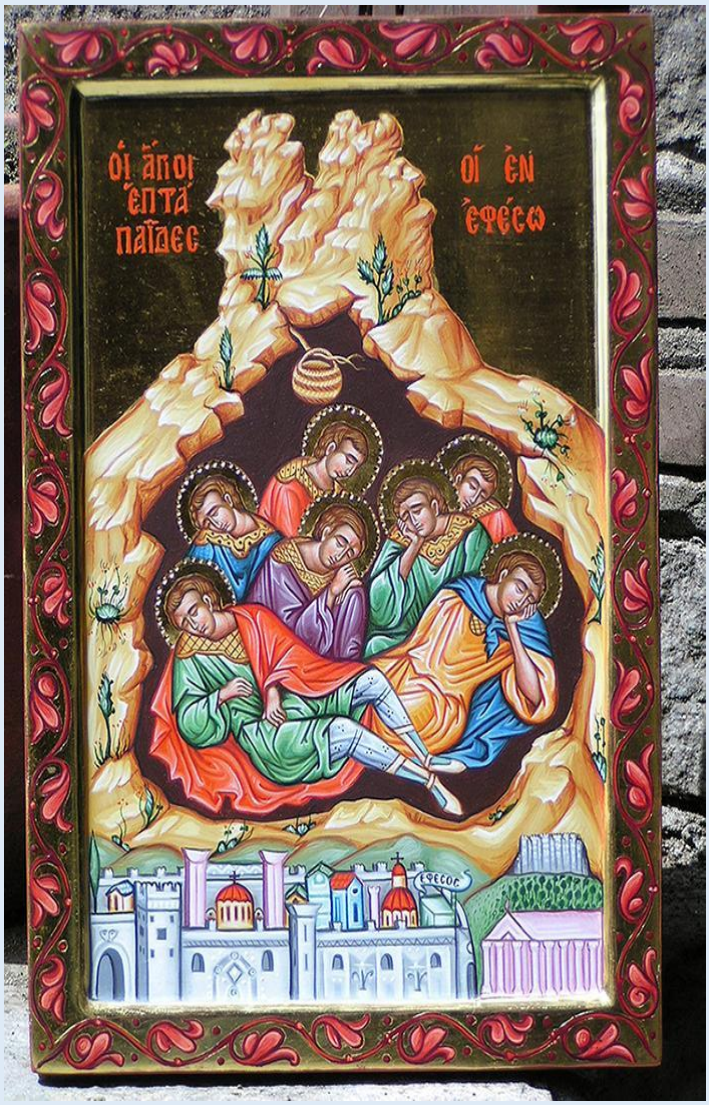

Sfinţii 7 tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martian, Dionisie, Antonin, Exacustodian şi Constantin († 270) (4 august/ 22 octombrie):

https://www.academia.edu/43887238/Sfin%C5%A3ii_7_tineri_din_Efes_Maximilian_Iamvlih_Martian_Dionisie_Antonin_Exacustodian_%C5%9Fi_Constantin_270_4_august_22_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-7-tineri-din-efes-edit

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-7-tineri-din-efes-edit

***

Trebuie să ştiţi şi să înţelegeţi, că toţi cei adormiţi în Hristos, nu se vor scula la judecata viitoare, tot aşa cum au fost când au murit cu trupul. Nu, cu adevărat nu. ***Avem atâtea mărturii în Sfânta Scriptură despre acest lucru că la judecata de apoi, cu mare prefacere se vor schimba trupurile celor adormiţi în Hristos şi cu însuşiri şi daruri prea minunate se vor îmbrăca atunci. Pe aceste însuşiri şi daruri ale trupurilor celor adormiţi în Hristos***, ni le arată marele apostol Pavel, zicând: ***Seamănă-se întru stricăciune, scula-se-va întru slavă; seamăna-se întru slăbiciune, scula-se-va întru putere; seamănă-se trup firesc, scula-se-va trup duhovnicesc (I Corinteni 15, 42-44).***

Apoi, arătând că este trup firesc şi trup duhovnicesc, zice: ***Este trup firesc, este şi trup duhovnicesc.*** De aici înţelegem că trupurile drepţilor la judecata cea viitoare vor străluci ca soarele, după cum a zis Domnul Însuşi: ***Atunci drepţii vor străluci ca soarele întru împărăţia Tatălui lor (Matei 13, 43).*** Mai trebuie să ştim că prea minunată va fi atunci acea uşurime şi lesne mişcare a trupurilor drepţilor.

Atunci ei se vor purta cu iuţeala fulgerelor în orice parte a lumii şi ca gândul vor zbura din cer şi vor veni la mormintele şi la trupurile lor (Uşa pocăinţei, Braşov, 1812, Cartea a II-a, p. 85 şi Cartea a IV-a, p. 254).

Nici o întârziere nu li se va pricinui lor din greutatea duhovniceştilor trupuri. De aceea înţeleptul Solomon cu scânteile focului a asemănat pe drepţi, zicând: ***Ca scânteile prin foc vor fugi (Înţelepciunea lui Solomon 3, 7);*** căci scânteile focului când se împrăştie de vânt, pretutindenea cu mare lesnire se risipesc. Încă vor avea în vremea aceea trupurile drepţilor mare şi covârşitoare subţirătate, încât vor trece prin celelalte trupuri şi prin orice fel de materie, asemenea cu trupul Domnului după înviere, care a trecut prin piatra mormântului şi prin uşile încuiate ale ucenicilor cu mare lesnire şi fără de nici o oprire.

Dar, fraţii mei, cine poate spune câtă bucurie şi câtă mirare va fi atunci când aceste suflete duhovniceşti şi slăvite vor veni din cer la judecata viitoare, cu ochii lor plini de lumină şi de bucurie şi vor căuta pe pământ trupurile lor. Ce fel de vorbire se va face împreună atunci între sufletele şi trupurile lor? Câte dulci şi sfinte sărutări, câte duhovniceşti îmbrăţişări vor face atunci sufletele către trupurile lor cu care au vieţuit pe pământ? Atunci va zice sufletul către trupul său, cuvântul cel din Sfânta Scriptură: ***Cât de frumos eşti dragul meu şi cât de drăgăstos eşti tu (Cântarea Cântărilor 1, 15.) Iubitul meu este alb şi rumen şi întru zeci de mii este întâiul. Trandafirii mirositori sunt obrajii lui, strat de ierburi aromate, iar buzele lui la fel cu crinii roşii (Cântarea Cântărilor 5, 10-13).*** După aceste convorbiri va zice sufletul către trupul său:

"Vino, trupule, prietenul meu din măruntaie să ne unim unul cu altul împreună, ca un mire cu mireasa sa, că iată iarna a trecut şi s-a sfârşit, iar grindinile, furtunile şi tulburările lumii nu mai sunt. Bunătăţile cerurilor se gătesc, bucură-te dar fratele meu împreună locuitorule. Acum Dumnezeu a dat sfârşit dorului meu celui de mult pe care îl aveam de a mă întâlni şi de a mă uni cu tine. Câte osteneli am suferit noi împreună pe pământ, câte scârbe, câte suferinţe, câte lacrimi am vărsat împreună, câte privegheri, câte dureri am răbdat împreună când eram în viaţa cea de pe pământ şi suspinam după viaţa cea veşnică? Dar acum, moartea s-a pierdut, patimile s-au prăpădit, a sosit viaţa şi învierea, nestricăciunea şi odihna. Unde ai fost atâţia ani, unde atâta vreme ai locuit? Ci, o Dumnezeule, cum trupul acesta al meu zăcea în groapa oaselor celor fără de suflare, iar eu umblam plimbându-mă prin Rai, îndulcindu-mă din parte din frumuseţile lui pentru puţina mea dare de plată!

Vino dar acum, trupul meu şi să luăm plăţile deplin. Fiindcă şi tu ai fost împreună călător şi ajutător la ostenelile mele, tu ai răbdat ocările şi necinstea împreună cu mine pentru Hristos, aspra vieţuire a postului şi a privegherii, crucea pocăinţei, lipsa hranei, lipsirea de cele spre trebuinţă, toate cu osârdie împreună cu mine le-ai răbdat. De câte ori ai scos pâinea din gura ta ca să hrăneşti pe cei săraci! De câte ori te-ai golit pe tine, ca să îmbraci pe cei goi! De câte ori ai lăsat pământurile şi moşiile tale, averile, bogăţia şi cinstea ta, ca să nu strici pacea cu vecinii tăi! Cu dreptate dar este, câte lacrimi împreună cu mine ai semănat, iarăşi împreună cu mine bucurii să seceri. Şi la câte ai fost împreună cu mine părtaş la osteneli şi ajutor, la acestea să te faci împreună cu mine părtaş al slavei mele. Deci, scoală-te fratele meu din praf şi te uneşte cu mine, ca să umblăm împreună şi să ne împărtăşim împreună de răsplata ostenelilor noastre" (Ibidem, p. 83-86).

Acum voi adăuga ***din Vieţile Sfinţilor o istorioară sfântă şi adevărată prin care Dumnezeu ne-a arătat în chip minunat învierea cu trup a celor adormiţi în Hristos.***

***

Pe vremea împăratului Teodosie cel tânăr, care a luat împărăţia Bizanţului în anul 408 după venirea Domnului, s-a ivit un eres blestemat, care zicea că nu vor învia morţii. Iar Preabunul nostru Mântuitor, care pururea poartă grijă de Biserica Sa, pe care a răscumpărat-o cu Preascump sângele Său, a arătat o mare şi prea slăvită minune despre învierea celor adormiţi întru El în acest chip: Şapte tineri creştini ostaşi cu rânduiala, din oraşul Efes, a căror nume erau: Maximilian, Ianvlih, Exacusodian, Martinian, Ioan, Dionisie şi Antonie, pe vremea marilor prigoane

din partea păgânului împărat Decie, au fugit din faţa muncitorilor şi s-au ascuns în peştera muntelui ce se chema Ohon. Stând ei acolo la rugăciune către Dumnezeu, au adormit în această peşteră şi au dormit 192 de ani, până pe vremea împăratului Teodosie cel tânăr.

Deci, cu puterea lui Dumnezeu trezindu-se ca dintr-un somn prea dulce, li s-a făcut foame şi au trimis în oraşul Efes pe Ianvlih, cel mai tânăr dintre ei, să le cumpere ceva de hrană. Acela luând nişte bani de argint, s-a dus în cetatea Efesului cu mare grijă ca să nu fie cunoscut de cineva spre a fi prins de cei ce chinuiau pe creştini... şi mergând la un vânzător de pâine, a scos un ban de argint şi i l-a dat vânzătorului. Dar banul acela avea pe el chipul lui Deciu, cel ce împărăţise de demult. Văzând acest lucru vânzătorul de pâine a prins pe Sfântul Ianvlih şi i-a zis: "De unde ai găsit această comoară să ne spui şi nouă, iar de nu, te vom da pe mâna judecătorului". Apoi a dus pe Sfântul Ianvlih la antipatul şi la episcopul cetăţii.

Auzind Sfântul Ianvlih că împăratul Deciu a fost de demult a căzut cu faţa la pământ şi a zis: "Tot Deciu este împărat în cetatea aceasta?" Iar episcopul i-a zis: "Nu, fiule. Acest împărat păgân a fost de demult. Acum împărăţeşte peste noi drept credinciosul împărat Teodosie".

Atunci Sfântul Ianvlih a zis: "Mă rog vouă să mergeţi după mine să vă arăt peştera muntelui Ohon şi pe prietenii mei ca să ştiţi de la dânşii adevărul. Căci noi, fugind din faţa păgânului împărat Deciu, mai înainte cu câteva zile, ne-am ascuns în peştera aceea, iar pe el l-am văzut intrând în cetatea Efesului".

Apoi episcopul şi antipatul cu mai marii cetăţii au mers cu tânărul şi cu mulţime de popor la peşteră. Iar la gura peşterii au găsit între două pietre, două tăbliţe de plumb pe care erau scrise aceste cuvinte: "Aceşti şapte tineri Sfinţi, au fugit din faţa muncitorului Deciu şi s-au ascuns în peştera aceasta, iar Deciu a poruncit de s-a astupat peştera şi aşa s-au sfârşit într-însa aceşti tineri care au murit pentru Hristos" (a se vedea pe larg Vieţile Sfinţilor, la 4 august). Citind acestea toţi s-au umplut de mirare şi au prea slăvit pe Dumnezeu. Apoi, intrând în peşteră, au găsit pe Sfinţii tineri şezând plini de bucurie, cu feţele strălucind ca lumina, de harul lui Dumnezeu. Deci văzându-i pe ei antipatul şi episcopul şi cei mai mari ai cetăţii, au căzut şi s-au închinat până la pământ la picioarele lor şi au dat mare slavă lui Dumnezeu, că i-a învrednicit să vadă o minune prea slăvită ca aceasta. Auzind împăratul Teodosie aceasta, a venit la peşteră şi intrând a văzut pe Sfinţi ca pe nişte îngeri ai lui Dumnezeu şi căzând în genunchi li s-a închinat lor.
Vorbind împăratul Teodosie cu ei şapte zile, i-a văzut plecându-şi capetele lor şi adormind somnul morţii, după porunca lui Dumnezeu. Apoi a poruncit să se facă

şapte sicrie de aur, în care purtând sfintele trupuri ale sfinţilor tineri, i-a îngropat acolo în peşteră.

&&&

Iubiţi credincioşi, ce datorii avem noi faţă de cei adormiţi, mai ales faţă de morţii noştri?

Să ne rugăm lui Dumnezeu pentru iertarea şi odihna sufletelor lor. Şi cum nu ştim care dintre cei adormiţi au fost mântuiţi sau nu, suntem datori să ne rugăm lui Dumnezeu pentru toţi morţii noştri, pomenindu-i regulat la Sfânta Liturghie şi la parastase cu dezlegări. Iar în familie suntem datori să facem milostenie la săraci în numele lor. ***Milostenia şi slujbele cu dezlegări la biserică sunt singurele căi de ajutorare a celor răposaţi.*** Prin acestea Biserica a scos multe suflete din osândă şi le-a mântuit.

(extras din predica Părintelui Cleopa Ilie de la Duminica a XXIV-a după Rusalii - Despre cei adormiţi în Hristos)

Canon de rugăciune către Sfinţii 7 tineri din Efes: Maximilian, Exacustodian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Ioan şi Constantin (4 august)

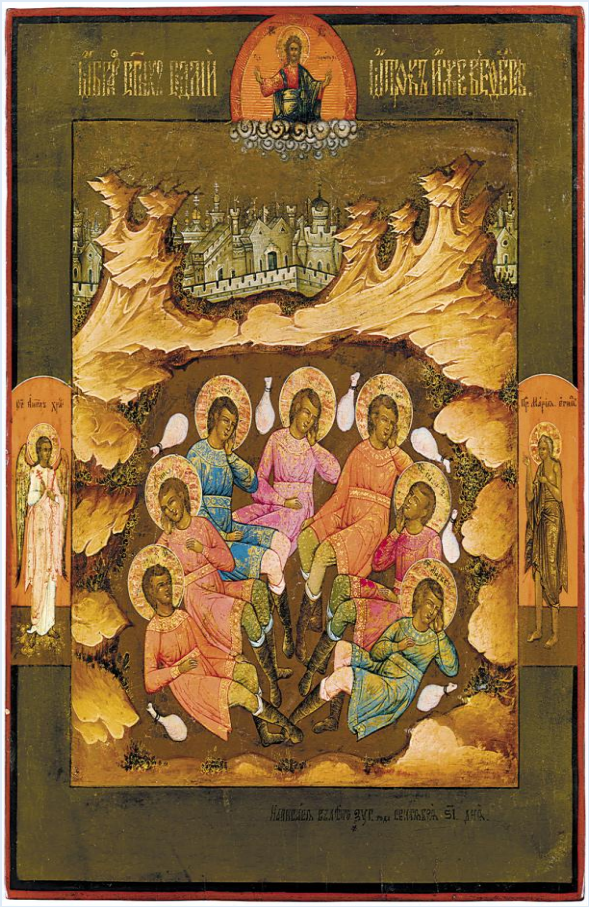

Troparul Sfinţilor 7 tineri din Efes: Maximilian, Exacustodian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Ioan şi Constantin, glasul al 4-lea: Mari sunt isprăvile credinţei! În peşteră, ca într-o cămară împărătească, au petrecut cei şapte sfinţi tineri şi fără stricăciune au murit. Iar după multă vreme, ca dintr-un somn s-au sculat, pentru încredinţarea învierii tuturor oamenilor. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

***

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a eliberat din robia egiptenilor, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cinstiţii şi strălucitii tineri, cei şapte cu numărul, veniţi să-i cinstim cu credinţă, căci luminează Biserica lui Hristos, mai bine decât sfeşnicul cu şapte lumini al Legii Vechi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei şapte tineri, care vieţuiseră pentru Hristos mai înainte în omorârea trupului, primind minunată moarte ca un somn, iarăşi s-au sculat, întărind dogma despre învierea morţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ierihonul a căzut prin strigarea celor şapte trâmbiţe; iar prin credinţa cea cu şapte glasuri a purtătorilor de chinuri înălţarea înşelăciunii s-a coborât până la iad şi s-a risipit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu adevărat îndoită cunună aţi primit, Sfinţilor şapte tineri, înşelăciunea şi lepădarea credinţei despre învierea tuturor risipind-o mai înainte de moarte, aţi încredinţat-o prin scularea voastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Naştere cu cuviinţă nouă o înnoieşte, Ceea ce nu ştii de mire. Că din tine S-a Întrupat fără schimbare şi fără amestecare Cuvântul cel împreună veşnic fără de început cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Duh.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu credinţă, v-aţi arătat şapte stele nerătăcitoare şi pe cei ce înotau în luciul înşelăciunii i-aţi îndreptat către limanul mântuirii, purtătorilor de chinuri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tărie stând înaintea divanului celui ce vă chinuia, Sfinţilor, ca şi fraţii Macabei de demult, prin ostăşire aţi părăsit mărirea cea vremelnică, făcându-vă ostaşi ai lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-v-aţi după vrednicie jertfă rugăciunii primită lui Hristos, Sfinţilor tineri şi cu mireasmă binemirositoare, cu tărie aţi mustrat stricăciunea înşelăciunii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rugul în Sinai mai înainte a închipuit naşterea ta, prea lăudată Fecioară; căci, cu credinţă primind Focul Dumnezeirii în pântece, nu ai fost arsă.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin Cruce ai omorât păcatul; şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am. Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe ceata cea prea sfinţită şi cinstită cu numărul de şapte, pe cei şapte cinstiţi tineri să-i lăudăm.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe împăratul cel rău credincios, care izvodea cele deşarte ale înşelăciunii, pruncii efesenilor l-au arătat nebun.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte junghieri cu totul fără prihană şi ca jertfe cu adevărat ale Domnului, s-au arătat sfinţii tineri prin credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Murind cu trupul şi în chip de negrăit, sculându-vă mai înainte de învierea cea de obşte, cu slavă v-aţi încoronat, pruncilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu ne trece cu vederea, prea binecuvântată; ci pururea te roagă pentru noi, ca să ne mântuim de toată mâhnirea, prea curată Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Voi, tinerii Efesului, murind odinioară pe pământ fără de simţire cu moartea cea de obşte, aţi înviat iarăşi în chip mai presus de fire, lămurit încredinţând învierea morţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte pătimitori după Lege ai Domnului, sfinţindu-vă lui Dumnezeu prin mărturisirea cea adevărată a credinţei, v-aţi mântuit, înţelepţilor, de sarcini şi de bătăi şi aţi primit cununa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lăudaţilor mucenici, cei ce tare aţi biruit înşelăciunea idolească şi eresurile dogmelor celor păgâneşti, păziţi pururea pe cei ce mărturisesc învierea morţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-Te-ai Om desăvârşit, fără de amestecare şi Dumnezeu desăvârşit, în două firi şi într-un Ipostas, din Sfânta Maică născându-Te, Tu, Cel mai presus de fire.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Stâlpii cei întocmai cu numărul Înţelepciunii celei dumnezeieşti, sfinţii şapte tineri să fie lăudaţi; care cu cuvintele au sfărâmat porunca cea fără de Dumnezeu a tiranilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

De Legea proniei celei dumnezeieşti fiind păziţi, aţi primit ca loc de îngropare peştera, în care, peste mulţi ani, morţi şi nestricaţi v-aţi arătat, sfinţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mărturisitori ai nestricăciunii v-aţi sculat, gonind credinţa cea făcătoare de stricăciune şi de moarte şi rugându-vă lui Dumnezeu pentru cei ce nădăjduiesc învierea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Acum s-a bucurat firea cea femeiască; acum a încetat întristarea, iar bucuria a înflorit, că Maria a născut Bucuria, pe Mântuitorul şi Domnul.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cel ce ai minunat pe pământ pe sfinţii Tăi, mai înainte de înfricoşătoarea şi a doua Ta venire, prin preaslăvită scularea celor şapte tineri, Hristoase, descoperind învierea ce va să fie, ai arătat celor ce nu credeau în ea, îmbrăcămintea şi trupurile lor nestricate. Iar pe împăratul l-ai înduplecat a grăi: cu adevărat este învierea morţilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri ai Tăi au călcat porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, de a se închina chipului de aur din câmpul Deiera şi aruncaţi fiind în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Vase curate şi alese ale lui Hristos s-au arătat tinerii, prin care dogma eresului din Biserică se izgoneşte şi dreapta credinţă străluceşte: că va fi înviere a tot sufletul şi trupul, după cum s-a făcut.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unii care, cu adevărat mai înainte de moarte, aţi fost tari în pătimirea voastră, Sfinţilor tineri, după moarte v-aţi arătat iarăşi vieţuind, împuternicindu-vă cu dumnezeiască mărire ca să încredinţaţi adeverirea învierii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru sufletele şi trupurile cele simţitoare va fi înviere; căci precum nu are fire sufletul a ieşi în lume fără de trup, tot aşa nici trupurile fără suflet, ziceaţi, prea lăudaţilor. Căci sufletul sau se va prea mări, sau se va ruşina.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născând pe Dumnezeu Mântuitorul tuturor, Marie, te-ai făcut îndreptare celor necredincioşi, sprijinire celor rătăciţi, nădejdea celor deznădăjduiţi şi ajutor celor ce cântă: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a coborât...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Rădăcina amărăciunii, a înşelăciunii şi a eresului necredincioşilor, cumplit tăind-o acum dumnezeieştii tineri, plini sunt de roadele dreptei credinţe; căci, fiind în viaţă, au fost îngropaţi cu credinţă şi au înviat.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţii şapte tineri şi purtătorii de chinuri, începătorii efesenilor, dumnezeieşte s-au arătat întărire Bisericii lui Hristos şi a Împărăţiei Lui, pe care cu credinţă îi prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tari pătimitori ivindu-se tinerii pe pământ şi arătându-se întocmai cu numărul stelelor, făcând călătoria cea nerătăcită a dreptei credinţe, grăiau: pe Tine Te prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Lumina şi învierea vieţii tinerilor în peşteră cu preamărire de la Dumnezeu s-au dăruit. Şi înviind cei mai înainte morţi, ca şi cei ce erau vii au grăit: mântuieşte, Dumnezeule, pe cei ce cu credinţă Te laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

N-a pierit nimeni, curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, din cei ce aveau spre tine nădejdea dreptei credinţe, fără numai cei ce din zavistie s-au lepădat să se închine chipului tău.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul în toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a coborât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia în răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, Ceea ce pe luminătorul Dumnezeu...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Comoară tainelor şi descoperirea minunilor celor dumnezeieşti s-a arătat acum învierea sfinţilor; pentru că cei ce de demult cu moartea cea firească trupeşte au murit, fără stricăciune acum au înviat îmbrăcaţi, ca şi cum nu ar fi murit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cămară a cunoştinţei şi zid tare al credinţei, s-a arătat peştera Sfinţilor tineri, vestind mai înainte învierea tuturor ce va să fie, înviind nu pe Lazăr cel de patru zile mort, ci pe cei morţi din veci.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un număr cinstit cu adevărat s-au arătat tinerii ochi ai Bisericii şi cu credinţa lui Hristos au strălucit mai mult decât piatra lui Zorobabel; duhovniceşte să lăudăm sufletele lor cele dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După Lege pătimind, v-aţi încununat cu cununa muceniciei, şapte Sfinţi tineri; şi v-aţi arătat stâlpi ai înţelepciunii celei dumnezeieşti şi ridicare a dogmelor Ortodoxiei, ca nişte apărători ai Bisericii şi rugători ai celor ce vă laudă pe voi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca Uneia care ţi-ai păzit trupul şi sufletul neîntinat pentru Dumnezeu, a iubit Împăratul Hristos frumuseţea ta, Marie prea lăudată şi te-a arătat Maică Întrupării Sale, dându-mi pururea mântuire.

Irmosul: Pe tine, ceea ce pe luminătorul Dumnezeu, cel ce a Răsărit mai înainte de soare şi care trupeşte la noi a venit şi din coapsele cele fecioreşti în chip de negrăit L-ai Întrupat, Binecuvântată, prea curată de Dumnezeu Născătoare, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cei ce au trecut cu vederea cele lumeşti, ca pe nişte lucruri stricăcioase şi au primit darurile cele nestricăcioase, murind, au rămas fără de stricăciune. Pentru aceasta, după mulţi ani au înviat, îngropând toată necredinţa în înviere a vrăjmaşilor. Pe aceia cu laude astăzi credincioşii lăudându-i, pe Hristos să-L slăvim.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe

cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Iubitor de păcate fiind eu, pe tine te rog Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cel fără de păcate, Care ridică păcatele lumii, cinstită, să miluiască sufletul meu cel mult păcătos şi să curăţească păcatele mele cele multe, căci Însuţi eşti curăţire şi izbăvire păcătoşilor şi sprijin credincioşilor.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe Cel Născut din Tatăl Cel fără început, Ceea ce Te-a născut mai pe urmă trupeşte, văzându-Te spânzurat pe Cruce, Hristoase, a strigat: vai mie, Prea iubite Iisuse: cum Tu, Cel ce eşti Preaslăvit ca un Dumnezeu de îngeri, de bunăvoie eşti răstignit acum de oamenii cei fără de lege? Te laud pe Tine, Îndelung Răbdătorule.